

— Физиката – теоретична или хипотетична? —

АСТРОФИЗИЦИ СЪТВОРИХА ПО-ГОЛЯМО ЧУДО
ОТ „НЕПОРОЧНОТО ЗАЧАТИЕ“ НА ДЕВА МАРИЯ

Атанас ЦОНКОВ,
метеолог,
нефизик,
нематематик,
неастроном,
некосмолог...

I. „ЧУДОТО НА
НЕПОРОЧНОТО ЗАЧАТИЕ“

битува в християнския свят вече над 2000 години. Нека си припомним накратко неговата история...

Християнската църква от векове проповядва и експлоатира мита за „непорочното зачатие“ на Дева Мария, представяйки го като нещо свръхестествено, **божествено**, „уникален знак от Господ, даден на Христос и само на него, и никоя друга жива душа никога не е била и няма да бъде зачената от девица“. Твърдят професионалните слуги и следовници христоси.

Не искам да обсъждам философията на християнската религия. Ще маркирам пътем само две от нейните основополагащи догми.

1. Чрез мита за „непорочното зачатие“ християнството внушава на правоверните, че най-естественият и най-радостният акт – сексуалното преживяване, чрез което се продължава човешкият род – е нещо лошо, **греховно, мръсно, порочно**, падение на човека (!?).

2. **Да страдаш в името на Исус**, да страдаш както той е страдал, се третира от църквата като „служение на Бог“, като нещо добро, похвално, достойно, **суперхристиянско** (!?).

Който желае, нека размишлява върху смисъла на тези християнски „ценности“, а сега да видим какво става с „непо-

Проф. Роджър Пенроуз

Информация, която дава повод за формулиране на горното заглавие, може да се намери в три източника:

1. „Пътят към реалността“ - 1180 страници, 2004 г., издадена на български през 2017 г., автор **Роджър Пенроуз**.

2. Трудовете на **Стивън Хокинг**: а) „Кратка история на времето“ (1988 г.) б) „Вселената в орехова черупка“ (2001 г.) в) „По-кратка история на времето“ (2005 г.), Ст. Х. и Ленард Млодинов, г) „Великият дизайн“ (2010 г.).

3. Информация на БТА и БНТ (12 юли 2018 г.). **Доц. Темников** от БАН обяви: ... „откритието – регистрирано е **неутрино**, което идва от голяма **черна дупка** в далечна галактика“.

4. **Митът** за „непорочното зачатие“ на Дева Мария.

Едва ли е потребно моят разказ да следва хрониката на историческия календар. Все пак ще започна с началото на новото лятобрюене.

рочното зачатие“ през вековете.

От уникален „божествен“ акт, зачеването на Исус, без Дева Мария да е имала сексуален контакт с мъж, в наше време се превърна в технология, наречена „**зачеване ин витро**“.

Но има факти още преди създаване на „ин витро“, които опровергават „уникалността“ и „неповторимостта“ на Исусовото „непорочно“ зачеване. Специалистите приемат, че досега са регистрирани 16 такива случая.

Ето няколко примера (вестник „Лечител“ – брой 47 от 24.11.2011 г., или на сайта: <http://www.lechitel.bg/newspaper.php?s=17&b=665>):

Първо. 30-годишната **британка** Сара Фрай по неизвестни причини и начини забременяла, въпреки че не е имала интимен контакт с мъж и била девствена. След като се разшетали гинеколози, микробиолози и други специалисти, установили, че преди да забременее „непорочно“, Сара изкарала командировка в Югоизточна Азия.

Експертите заключили, че някои представители на тамошната фауна понякога забременяват без съвокупление – просто в местната храна може да попадне невидима бактерия, стимулираща яй-

цеклетката към самопроизводство на следващото поколение. Самките стават майки без участието на самци. Мис Фрай извадила подобен късмет. Ето още един повод, след „ин витро“ и клонирането, днес да се говори, че мъжете може би скоро ще станат съвсем излиш-

Раждането на Христос след непорочното зачатие

ни в процеса на зачеването... Жените имат шансове и за „порочно“, и за „непорочно“ забременяване.

Второ. Според **древногръцки** текстове една берачка на маслини на име Лидия заченала от дъжда. Уморена заспала на полето, а тогавашните гръцки преживявали без долно бельо и след поройния дъжд се оказала бременна... Специалистите обясняват, че понякога влюбени двойки се любели в близкото езеро, после поройни вихри вдигали водни частици, в които можело да се окажат и залутани сперматозоиди. Ако заспиш под такъв благодатен дъжд, може и да се събудиш бременна...

Трето. Отново сме в Северна Европа - 40-годишната **финландка** Арту Хака е разведена и бездетна. Не, не е забременяла в сауната, но след посещение в сауната я споходил и този късмет. А обяснението на „чудото“ е по-прозаично. По време на предишния си брак Арту преживяла тежък аборт, след който вече не могла да забременява. И от години преустановила сексуалните игри. Изведнъж – бременна!?

Оказало се, че при споменатия аборт някакъв фрагмент от плацентата съхранил мъжки семенни клетки, които жената носела в себе си, без дори да подозира това. След някакъв стрес в службата и силна парна баня, летаргичният сперматозоид се събудил, активизирал се и след съответните девет месеца щастливата жена си родила здраво момченце...

Е, не било „втори Исус“, но има зачатие то трябва да бъде непременно от

Светия Дух, за да може майката да гледа на рожбата си като на Бог!

Впрочем всички религии – и в дълбока древност, и в днешно време – възникват и съществуват главно чрез лостовете на „чудеса“, „чудотворци“, митове, легенди и други подобни: „непорочното зачатие“, „ходене по водата“, „превръщане на водата във вино“ (този процес - превръщането на водата във вино - е добре познат и на някои кръчмари!), „нахранването на 300 души с 3 риби“ (риби - не китове!), „изцвяване на неизлечимо болни“, „преминаване през стени, без помощта на инструменти и без оставяне на следи“ и т.н., и пр.

Така или иначе легендарното „непорочно“ (тоест несексуално, не полово, а „божествено“!) зачатие отдавна е разгадано от науката. Демаскирано е, доказано е, че представлява исторически мит, измислица, религиозна мани-

пулация за лековерни миряни и поинтелигентните църковни служители вече се въздържат да го експлоатират като „чудо“.

Сега да погледнем към съвременното „чудо“, сътворено от майката на науките – физиката! Как стоят нещата с „чудото“ на физиците, съградено не от Светия Дух, а от **теоретични** физици, чиито основни градивни тухли в случая са „**ЧЕРНИТЕ ДУПКИ**“ и елементарната частица **НЕУТРИНО**.

Следващите редове нямат претенция да изяснят и разгадаят всички спорни моменти, свързани с черните дупки. Целта ми е да хвърля малко повече светлина върху този колкото актуален, толкова и дискуссионен проблем на **теоретичната** физика.

Като начало ще се огранича върху някои смущаващи пасажии в книгата.

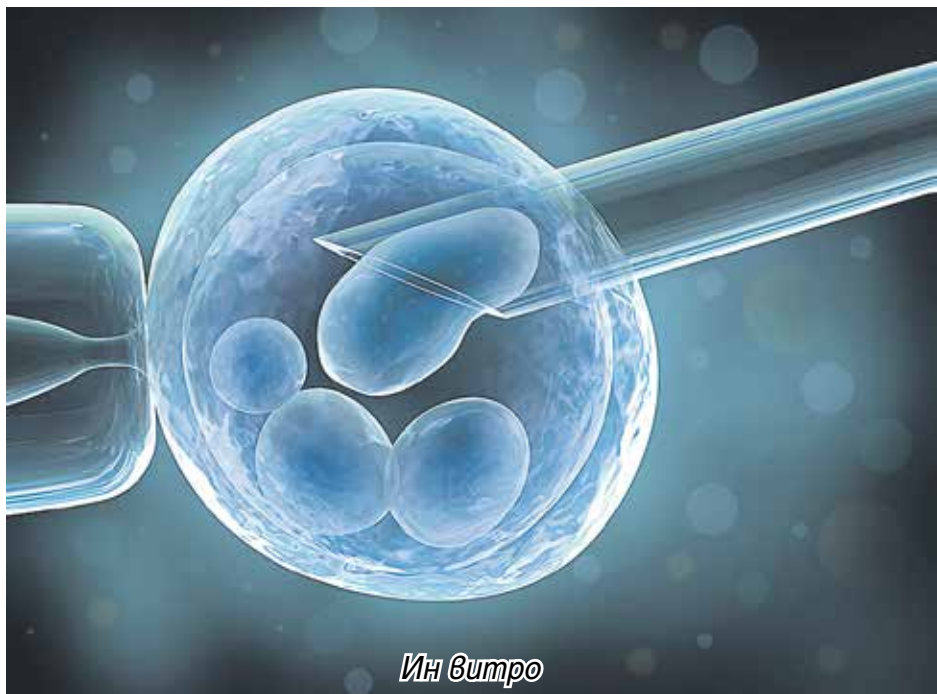
II. „ПЪТЯТ КЪМ
РЕАЛНОСТТА“ НА ПРОФ.
РОДЖЪР ПЕНРОУЗ,

един от „бащите“ на загадъчните черни дупки.

Кураж за моите критични бележки и несъгласия ми дава основателното и мъдро нееднократно подчертаване на проф. Пенроуз, че са необходими „нови прозрения и подходи“, „нови идеи“ с макар и „минимална промяна в гледната точка“, ако искаме физиката да излезе от своя относителен застои.

• „Пътят към реалността“ щеше да

(Продължава на стр. 18)

Ин витро

— Физиката – теоретична или хипотетична? — АСТРОФИЗИЦИ СЪТВОРИХА ПО-ГОЛЯМО ЧУДО ОТ „НЕПОРОЧНОТО ЗАЧАТИЕ“ НА ДЕВА МАРИЯ

(Продължение от стр. 17)

придобие допълнителна стойност, ако авторът ѝ беше отделил **поне малко или малко повече внимание** на понятия и проблеми като „празното пространство“, „нищото“, „вакуумът“, „етерът“, „тъмната материя“, „неутриното“...

• Според моето нескромно мнение **няма нито един вид неутрино без маса!** Ако подобна частица няма маса, тя не е нито частица, нито неутрино, а чиста фикция...!

• По аналогия, според мен, **не съществуват нито „безплътни“, нито „безмасови“ полета**, или тяхното „съществуване“ се дължи просто на обстоятелството, че все още не разполагаме с надежден инструментариум да „уловим“ и докажем тяхната реална, макар и нищожна маса...

Особено предизвикателен пример за подобно разминаване с истината (тоест с физическата реалност!) е твърдението на Пенроуз, че „Черните дупки **НЕ СА**

5. Проф. Пенроуз пише, че **черната дупка „има температура“** и че температурата на черната дупка „се оказва пропорционална на нейната повърхностна гравитация.“ Ако това е установено, ако е вярно, тогава възниква въпросът – как може да се обясни феноменът – **„температура на (НЕ)материално тяло“**, каквото тяло според проф. Пенроуз е черната дупка?!...

6. **Математическото „извеждане“ на температурата от черните дупки** не изглежда да има нещо общо с физическата наука и с пътя към реалността. Математическата елегантност често наподобява измамната женска елегантност... Дължа да заявя, че не съм нито женомразец, нито враг на математиката!

7. В този иначе сериозен и зареден с полезни идеи труд **„Пътят към реалността“** се срещат и редове, които говорят за **„масата на черната дупка“**... Въпросът е – може ли едно **НЕМАТЕРИАЛНО тяло да има маса?**

Един Нобелов лауреат, физик, с чув-

Стивън Хокинг

би най-цитираният автор, когато става дума за мистериозните, спорните, магичните (или е може би по-реалистично да ги наричаме **митичните!**) **ЧЕРНИ ДУПКИ**.

III. ИСТОРИЯ И СЪЩНОСТ НА ЧЕРНИТЕ ДУПКИ

„Когато една звезда изчерпи горивото си, тя започва да се свива... като изглежда вероятно, че вътрешността на звездата се свива до много плътно състояние и се превръща в **черна дупка**. Терминът „черна дупка се е появил сравнително **неотдавна...**“ („По-кратка история на времето“ Хокинг/Млодинов, 2005 г., стр. 88-89).

Май това е станало не чак толкова „неотдавна“, а много по-рано! Терминът е вкаран в употреба през 1969 г. от американския учен **Джон Уилър** като образно описание на идея, датираща **отпреди поне двеста години**, когато имало две теории за светлината. Преди Уилър тези обекти били наричани **„черни звезди“** или **„замръзнали звезди“**.

Идеята за съществуване на астрономическо тяло, което не може да бъде напуснато дори от светлината, е лансирана **още през 1783 г.** от английския геолог **Джон Мичъл** в писмо до **Хенри Кавендиш** от Британското кралско дру-

подписал и под следните твърдения: „Колапсиралата звезда образува около себе си в пространство-времето зона, от която **нищо не може да излезе, за да стигне до отдалечен наблюдател**. Тази зона се нарича **черна дупка**.“ („По-кратка история на времето“, Хокинг/Млодинов, 2005 г., стр. 92).

„**Черна дупка** – област в пространство-времето, която поради силната гравитация **не може да бъде напусната от нищо, дори от светлината**.“ („Кратка история на времето“, Стивън Хокинг, 1988 г., стр. 285).

„**Ако черната дупка има ентропия, то тя трябва да има и температура**. А тяло с определена температура би трябвало в някаква степен **да излъчва...** Това излъчване се изисква с оглед да не се нарушава вторият закон на термодинамиката. Следователно **черните дупки би трябвало да излъчват, но по дефиниция черните дупки са обекти, за които не се предполага да излъчват** каквото и **да било**“ („Кратка история на времето“, Стивън Хокинг, 1988 г. - стр.166).

След време Стивън Хокинг ще „докаже“ вероятно, че **черните дупки и излъчват, и не излъчват (?)**.

През 1973 г. Хокинг посещава Москва. Той възприема гледището на съветските учени **Яков Зелдович** и **Александр Старобински**, че **въртящите се черни дупки**, съгласно принципа на неопределеността, би трябвало да **създават и излъчват** частици. Хокинг направил допълнителни изчисления и установил, че **казаното се отнася и за невъртящите се черни дупки**.

През 1974 г. Хокинг установява (теоретично, разбира се), че **черните дупки могат да излъчват топлинни лъчи**, станали известни като **„лъчение на Хокинг“**.

V. ПРАЗНО ЛИ Е „ПРАЗНОТО“ ПРОСТРАНСТВО?

„**Но как е възможно черна дупка да излъчва частици**, след като знаем, че нищо не може да избяга от нейния „хоризонт на събития“? Отговорът – казва квантовата теория, е, че **„частиците НЕ ИДВАТ ОТ ВЪТРЕШНОСТТА НА ЧЕРНАТА ДУПКА**, а от **„празното“** пространство извън хоризонта на събития на черната дупка!“ („Кратка история на времето“, Стивън Хокинг, 1988 г. - стр.168).

Ат. Ц.: Така че, **АКО ТОВА Е ВЯРНО**, не може, не бива, **ЛЪЖА Е**, да се казва,

(Продължава на стр. 19)

Черни дупки

материален обект“, което прочетох някъде към средата на книгата му!

По-нататък проф. Пенроуз **сам поднася над 30 аргумента или факта**, които ако не са грешки (в оригинала или в превода?), то са ярки доказателства, че **черните дупки СА материални тела (обекти) или ... просто не съществуват!** Ще посоча само няколко от тези фрази на автора, които опровергават твърдението му, че черните дупки **не били материални явления!**

1. Ако черните дупки не са материални обекти как тогава, с какви **магически прийоми** те „улавят, поглъщат и не изпускат близки и далечни **сигнали“**, които, разбира се, **са материални?**

2. Пенроуз пише пространно за **„ентропия на черните дупки“**. Не беше ли азбучна истина, че **ентропия** (разширение или **„неподреденост“**, по изразу на самия Пенроуз) **може да имат само материални тела (обекти)?**

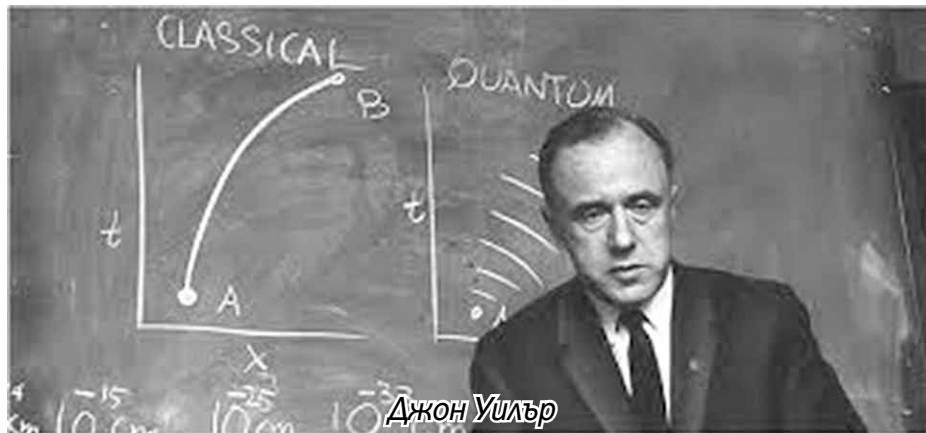
3. Как черните дупки **„могат да имат грамадна ентропия“**, ако не са материални тела? Или трябва да приемем, че **нищото** (т.е **нематериалният обект**) може да се разширява безгранично **като нещо...?**

4. Ако черните дупки не са материално тяло, как ще **притежават „силно изявена тенденция за неутрализиране електрически си заряд“**?!... Значи черните дупки **имат свой собствен електрически заряд**, щом могат и да го неутрализират! **А откога електрически заряд е нематериално явление?**

ство за шега и усет за истината бе казал: **„Спекулации, спекулации и – космология!“**

Аз, аматьорът в тези тънки сфери, също се подписвам наивно и убедено под думите на Ландау, комуто се приписва горната шега.

Спекулативните подходи във физика-

Джон Уилър

та едва ли допринасят за нейното развитие!..

Известно е, че през периода 1965-1970 година Роджър Пенроуз и Стивън Хокинг работят **ЗАЕДНО** върху проблема **ЧЕРНИТЕ ДУПКИ**. Вече стана дума за противоречивите и несъстоятелни твърдения на проф. Пенроуз в труда му „Пътят към реалността“.

Да припомним и становището (по-скоро **становищата!**) на **д-р Стивън Хокинг**, който напусна нашия земен свят през пролетта на 2018 г. и който е може

жество.

„Обектите, които някога са били определени като **„черни звезди“**, сега ги наричаме **„черни дупки“**, защото те са именно това: **черни кухни** в пространството“... („Кратка история на времето“, Стивън Хокинг, 1988 г., стр.134).

IV. ПОГЛЪЩАТ ВСИЧКО, НЕ ИЗЛЪЧВАТ НИЩО

Това е най-характерната особеност на черните дупки, но Стивън Хокинг се е

че сме уловили НЕУТРИНО, ИЗЛЪЧЕНО ОТ ЧЕРНА ДУПКА! Очевидно доц. Темников и колегите му ще трябва да пороботят още за доказване на тяхното „откритие“!

Ето как Хокинг дообяснява наличието на черни дупки и излъчени елементарни частици в „празното“ пространство: „може да разберем това по следния начин: пространството, което разглеждаме като „празно“, **не е съвсем празно**, защото това би означавало, че всички полета, например, гравитационното и електромагнитното, ще трябва да са точно нулеви“...

(Ат. Ц.: Браво, Стив! Само че горното е писано от Стивън Хокинг през 1988 г., а по-късно – 2005 г. – Хокинг забравя, игнорира това свое прозрение и **пише, че празното пространство било... „НАПЪЛНО ПРАЗНО!“**).

В сензационната си книга „Кратка история на времето“, 1988 г. Стивън Хокинг се лута между излъчването и изчезването на черните дупки:

- „...Първоначални черни дупки, особено по-масивните, продължават да **освобождават излъчване** под формата на **рентгенови и гама - лъчи**... Една такава черна дупка е в състояние да поддържа десет големи електроцентрали – стига да може да впрегнем енергията ѝ“ (стр. 173).

- **„черните дупки винаги излъчват по-малко, отколкото поглъщат...“**(стр. 172).“

- „... „Когато **масата на черната дупка стане изключително малка**, не е съвсем ясно, но най-разумното предположение е, че **тя напълно ще изчезне** в едни гигантски последен взрив, равностоеен на експлозията на милиони водородни бомби“ (стр. 172)

Ат. Ц.: Да припомним, че според Айнщайн **„звездите НЕ МОГАТ да се свиват до нулев размер“** (Ат. Ц.: Нали, според експертите, **черните дупки са бивши**, но после свити, капсулирани, **звезди!**).

Това не е всичко, защото Хокинг продължава да ниши противоречиво и безплодно дилемата „излъчване-неизлъчване“ на черните дупки.

... „ако успеем да **намерим първична черна дупка, тя ще трябва мощно да излъчва гама рентгенови лъчи**“ („Кратка история на времето“, стр. 179).

Ат. Ц.: През 2004 г. Хокинг се поотказва от възгледа, че черните дупки **не излъчват** частици и заявява, че те вероятно **излъчват информация**...

„Ако край черната дупка се зароди двойка от **виртуални частици**, двойката може да бъде разкъсана от гравитацията на черната дупка и едната, **погълнатата** от черната дупка частица, **изглежда излъчена** от тази черна дупка.“ Вероятно привържениците на **излъчващите черни дупки** ще се възползват от тази хипотеза.

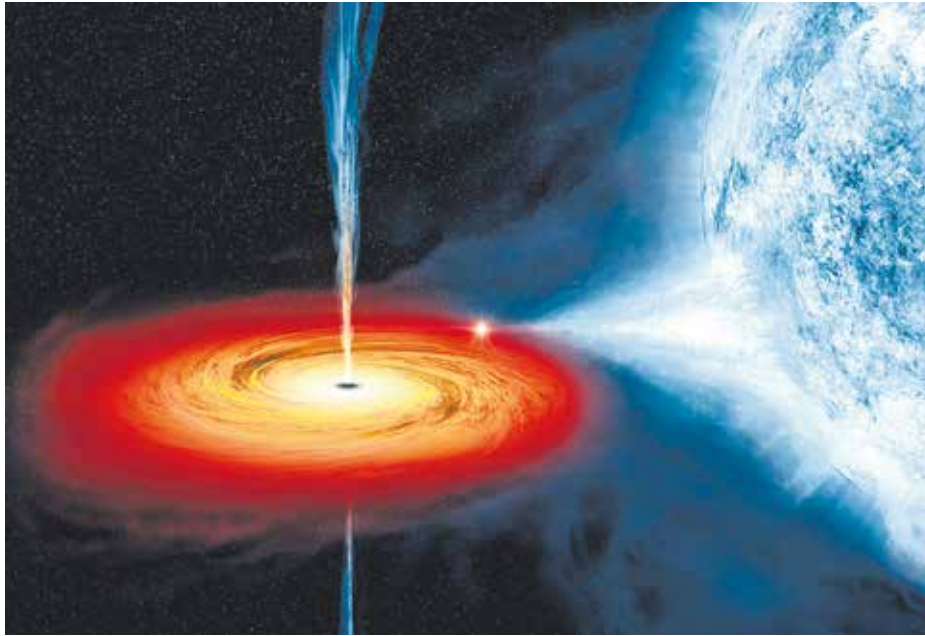
Каква широта, каква безграничност, каква повратливост, каква разтеглива и безсмислена мисъл! И тази наука се нарича **физика, една от най-точните науки!**?.. Вероятно и такива обтекаеми форми на „точното“ мислене у физиците са послужили за опорна точка на някои днешни автори (най-често теолози), които дори са склонни да оригиналичат, че **„науката (такава наука!) е религията“** на човешкото настояще и бъдеще.

Очевидно подобни умове не са могли и нямат силата да се освободят от религиозните и митологични мисловни модели.

VI. КОЛКО СА НА БРОЙ ЧЕРНИТЕ ДУПКИ?

Е, тук също ни очакват сензационни извления, но нали това е в сферата на ТЕОРЕТИЧНАТА физика, нормално е...

... Вече знаем, че **черните дупки са**

често срещано явление – доста често, отколкото било смятано първоначално. Един от орбиталните телескопи е открил **1500 черни дупки** в малък район на небето. Открита бе **черна дупка** дори в центъра на нашата галактика, един милион пъти по-масивна от нашето слънце...“ (Хокинг/Млодинов, 2005 г., стр. 92).

Вече визираните, а и други титулувани теоретични физици, ако щете ги наречете **космолози** или **астрофизици**, изпадат в мисловна безтегловност, когато се опитат да посочат **с каква честота се срещат черните дупки** в Космоса. Становищата се простират от „Осанна!“ до „Разпни го!“, от **„черните дупки са често срещано явление“** до **„първичните черни дупки са рядкост“**. („По-кратка история на времето“, 2005 г.).

„Броят на черните дупки може би е дори по-голям от броя на видимите звезди – гадае Хокинг в „Кратка история на времето“, 1988 г., стр. 157 – които само в нашата галактика са общо сто милиарда“.

А в същата книга Хокинг разсъждава: „...макар още да не сме успели да намерим **първична черна дупка**, почти всички са съгласни, че **ако успеем**, тя ще трябва мощно да **излъчва гама и рентгенови лъчи**“.

Рибата е още в морето, а нашият астрофизик или астрофантазьор вече я пържи в тигана...

„...ТЪРСЕНЕТО на първични черни дупки засега се оказва, както изглежда, **НЕУСПЕШНО**...“ (стр.178) – констатира опечален Хокинг.

А заедно с него са опечалени и фантазьорите, които се надяваха да решат веднъж завинаги енергийния проблем на Земята, **ако бяхме открили поне една първична черна дупка, ако бяхме овладели нейната енергийна мощ, ако... „Ако Париж беше по-малък, можехме да го сложим в бутилка... и да си го отнесем със себе си“**...

VII. АНАЛИЗИ БЕЗ ИЗВОДИ

Сега да резюмираме представената дотук информационната каша и да поразсъждаваме върху казаното.

Първо. Дали черните дупки са **материални или нематериални обекти?**

Надявам се, че отговорът се проясни от думите на проф. Пенроуз, който не само твърди, че **„черните дупки НЕ СА материални тела“**, но и дава десетки аргументи и доказателства, които опровергават това негово твърдение...

Второ. С оглед на темата за **„ЧУДОТО“ НА ФИЗИЦИТЕ**, това, което ни интересува в случая най-вече, е многократно обявената от теоретичните физици сензационна способност на черните дупки да **поглъщат всичко и да не излъчват нищо**.

Тези учени хора обаче са по-гъвкави и от политиците в безпардонните си

словесни еквилибристики.

През годините Стивън Хокинг заема, меко казано, неясна, противоречива, абсурдна позиция по въпроса – **дали черните дупки излъчват или не излъчват?**

- 1988 г. – „... Черните дупки **ИЗЛЪЧВАТ** частици“

- 2005 г. „...Черните дупки не излъчват нищо, **дори светлина**...“ и т.н.

Очевидно е, че великият „баща“ на черните дупки не знае какво иска да каже за тях...!

И няма как черните дупки да правят едновременно и едното, и другото, особено след като няма нито едно доказателство, че **НЕ СА** материални тела, изключвайки разбира се, твърдението

Доц. Петър Темников, снимка bTV

на Роджър Пенроуз, а той може би по-добре от нас знае, че **(не)материалният** характер на черните дупки си е негова чиста измислица или... грешка.

Трето. Ако „научното съобщение“, обявено от **доц. Темников** (12 юли 2018 г.), е наистина достоверно, обективно, истинно:

- то опровергава твърдението на Роджър Пенроуз, че **черните дупки НЕ СА** материален обект, понеже **този (не)материален обект, излъчва материални частици като НЕУТРИНОТО**...

- то доказва, че **не само реални звезди**, като слънцето, **но и „бивши“ звезди, като черните дупки, могат да излъчват неутрино**.

- Същото съобщение обаче **потвърждава** и гледището на Стивън Хокинг, че **черните дупки излъчват частици и опровергава** други гледища на Стивън Хокинг, че черните дупки **не излъчват нищо**...?!

Четвърто. Очевидната фантазмагория не може да се осмисли и оправдае даже ако прибегнем до инструментариума, аргументите, „фокусите“ на квантовата физика.

Може би тази „научна“ какофония

оправдава страховете на Хокинг, този сбъркан гуру на черните дупки, че той ще се окаже най-нещастният човек (физик), **ако някой (черен) ден се установи, че черните дупки НЕ СЪЩЕСТВУВАТ, освен в неговите фантазии и книги**...

Буквалният цитат гласи:

„Хвърлил съм много труд по черните дупки и всичко би било напразно, ако се окаже, че те не съществуват“. („Кратка история на времето“, 1988 г., стр.156 – 157).

Пето. Колкото до мистериозното вълшебно **неутрино**, замесено по неизбежност в този модерен „чудотворен“ научен сюжет – за него, за неутриното ще стане дума друг път на друго място. Неутриното заслужава особено, заострено, специално внимание.

През 2005 г. Хокинг и Млодинов пишат в „По-кратка история на времето“, стр. 82: **„Слънцето е източник** и на друг вид частици: **НЕУТРИНО** и анти-неутрино. Но тези изключително леки частици практически не взаимодействат с материята и поради тази причина минават през нас с милиарди в секундата, без да предизвикват никакви ефекти.“

Ат. Ц.: По-конкретно, по-логично е да се каже, че ние просто **не знаем** какви ефекти поражда! В **неутрино** има повече „хляб“ дори отколкото в **бозоните**, които неотдавна бяха декорирани с Нобел!... Имам предвид човека **Питър Хигс**, който предсказва тяхното съществуване и доживя тяхното физическо (макар и спорно) регистриране в ЦЕРН (2012 г.).

Шесто. Модерното „чудо“, което ня-

кои физици сътвориха в наши дни (XXI век!) и което определено надминава „непорочното зачатие“ на Дева Мария, се състои в тяхното „откритие“, че черните дупки, които по правило, по принцип, по дефиниция **не излъчват нищо**, обаче за удоволствие на учените този път **излъчили** някакво залутано и за техен късмет „уловено“, може би, съмнително **неутрино**.

Седмо. Всъщност учените все още не са се споразумели дали черните дупки излъчват или не...

Дори т.нар. „лъчение на Хокинг“ не разсейва мъглата и тъмата около черните дупки. А и споровете за природата, същността и свойствата на различните видове от моето любимо **неутрино** продължават сред физиците...

Това като че ли не е изненадващо, щом космолозите (астрофизиците, ТЕОРЕТИЧНИТЕ физици), подобно на Бог, успяха да обяснят **възникването на всичко от нищо**, тоест **Сътворението като продукт от митологичния ГОЛЯМ ВЗРИВ**...

Как гласеше онази закачка от фолклора на самите физици: **„Спекулации, спекулации и – космология“!**

6 декември 2018 г.